Luku 10 Vielä kammottavampi uusi vuosi Naapurit katosivat pihasta jouluaattoiltana. Heitä ei ikinä löydetty mistään. Poliisit eivät uskoneet Charlien ja Rosen juttuihin ufo kaappauksesta. He pitävät poikaa ja hänen tätiään kuuhulluina. He ehdottavat Roselle ja Charlielle psykiatrista hoitoa. Rose ja Charlie vetäytyvät oman talonsa seinien sisään. Heitä pelottaa mennä ulos. He pelkäävät siepatuiksi tulemista. Uusi vuosi saapuu. Rose ja Charlie viettävät aattoiltaa kotonaan. He istuvat olohuoneessa, jonka takassa palaa tuli. He ovat paistaneet leipiä ja vaahtokarkkeja takkatulessa. Yhtäkkiä, ulko-ovelta kuuluu koputusta. Rose säpsähtää. He eivät odota ketään vieraita. Jonkun tulo oven taakse yllättää heidät pahanpäiväisesti. Charlie kuiskaa: ”Ei avata kenellekään ovea. Se on varmasti joku muukalainen, kuka koittaa huijata meitä koputtamalla ensin oveen. Voisi olla joku vorokin, kuka tahtoo saada rahamme tai ties mitä!” ”Oikeassa olet Charlie. Ei meidän minunkaan mielestä kannata ulko-ovea kenellekään avata.” Rose vastaa. He tuijottavat toisiinsa. Ovelta kuuluu koputusta uudelleen. Joku koittaa avata ulko-ovea väkivaltaisesti. Rose ja Charlie juoksevat kellariin. Charlie lukitsee sen oven. He menevät Charlien sängylle istumaan. Kauhu leijuu ilmassa. He vaistoavat toistensa pelon. Rose tarttuu sängyllä olevaan tyynyyn. Hän hukuttaa siihen itkunsa. Charlie peittää myös kasvot käsillään. Tilanne käy heille kahdelle sietämättömäksi. Heillä ei ole aseita olioiden alas lyömiseksi. Heidän on luotettava oveluuteensa sodankäynnin sijaan. He vartovat alakerrassa vaiti, kunnes äänet lakkaavat. Kuunnellessaan, he kuulevat askeleita olohuoneessa. Heistä kuulostaa siltä, kuin joku kävelisi siellä ja etsisi heitä. He kuulevat asioiden putoilevan pöydiltä ja hyllyistä alas lattialle. Rose ja Charlie pidättävät itkuaan ja hengitystään. Heistä tuntuu siltä, etteivät he saa koskaan olla rauhassa. ”Rose, minä luulen, että ne etsivät meitä.” Charlie sanoo. ”Minä kuvittelen ihan samaa poikaseni. Meitä kahta ne etsivät. Hyvä luoja, mitähän ne meistä tahtovat?” Rose lisää. ”Ne tahtovat saada meiltä tietoja. Meillä on jotain hallussamme, mitä niillä ei ole.” Rose käy makuulle. Hän pyörtyy. Hänen järkytyksensä saa hänet lamaantumaan täysin. Charlie koittaa rauhoittaa häntä. Hän silittää Rosen kylkeä. Rose on tajuton, mutta hän hengittää silti. Yhtäkkiä, kellarin ovi lennähtää auki. Oviaukossa seisoo kaksi muukalaista. Oliot ovat ulkonäöltään täysin samanlaisia. Niiden silmät kiiluvat pimeässä. Ne astuvat alas portaita. Charlie huohottaa. Hän koittaa ravistella Rosen hereille. Rose ei liikahda. Hän on yhä tajuton. Oliot lähestyvät kaksikkoa vuoteen päällä. Toinen olioista pistää Charlieta neulalla. Neulan päässä olevasta ruiskusta valuu Charlien suoneen nestettä. Neste lamaannuttaa Charlien lihakset hetkessä. Hän ei pysty tekemään vihollisilleen vastarintaa. Oliot tarttuvat Rosea käsistä ja jaloista. Sitten ne raahaavat Rosen ylös portaita ja pois kellarista. Charlie vajoaa tajuttomana vuoteelle. Hän ei herää ennen aamun koittoa. Herättyään, hän muistaa vain nähneensä Rosen poistuvan luotaan kahden ventovieraan kantamana. Hän ei muista, että saiko Rose sairaskohtauksen ja kutsuiko hän paikalle ambulanssin. Charlie ei muista sitä, että Rosen veivät mennessään kaksi avaruusoliota. Charlie pystyy kävelemään aamulla. Hänen päätänsä ja jalkojaan kivistää. Hän menee yläkertaan etsimään Rosea tädin vuoteesta. Rosen sänky on tyhjä. Charlie ei löydä tätiä mistään talon sisältä. Hän soittaa hätäkeskukseen. Puheluun vastataan. Charlie kertoo miehelle kaiken edellisen illan tapahtumista. Hän sanoo jonkun murtautuneen kotiinsa. Mies tuntuu ottavan hänen kertomuksensa vakavasti. Charlie jää odottamaan poliisien tuloa kotiinsa. Hän istuu olohuoneen sohvalla hiukset pystyssä. Hän näyttää aivan siltä, kuin olisi saanut sähköiskun. Hänen huolensa Rosen katoamisesta kasvaa entisestään. Jos Rose on joutunut muukalaisten panttivangiksi, Charlie tietää hajoavansa. Rose on hänen ainut todistajansa. Vain Rose pystyy todistamaan sen, että Charlien tarinat ufoista ovat totta.